

ORSZÁGGYÜLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: 4/1758
Érkezett: 2018 OKT 01.

Írásbeli választ igénylő kérdés

**Kövér László úr,
az Országgyűlés elnöke részére**

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 124. § (1) bekezdésére, kérdést kívánok benyújtani a téma szerint hatáskörrel rendelkező

Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszterhez

„A moszkvai vízumgyár árnyéka máig rávetül a magyar diplomáciára?”

címmel. A választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az elmúlt két évben számtalan alkalommal voltam kénytelen Önhöz fordulni a moszkvai nagykövetségen a vízumkiadás körül kialakult helyzet kapcsán. Mára nem csak az köztudomású, hogy a vízumügyeket bonyolító Kiss Szilárd már kinevezésekor biztonsági kockázatot jelentett, és hogy az egykori agrárattasé a saját érdekei szerint befolyásolta a moszkvai nagykövetség vízumkiadását. De az sem titok, hogy annak ellenére, hogy több uniós tagállami jelzés érkezett vízummal kapcsolatos visszaélésekről, végül 2014 őszén Ön nyitotta meg a Kiss Szilárd érdekeltségébe tartozó moszkvai vízumközpontot Jelena Cvetkova, Kiss Szilárd felesége (élettársa) és az azóta bukott és csalárd üzletei révén elhíresült, de akkor még Önhöz igen közel álló Tarsoly Csaba társaságában.

Az Ön minisztériumában miniszteri biztosként működő Budai Gyula az FVM parlamenti államtitkáráként hosszasan és határozottan lobbizott Kiss Szilárd mellett és közben járt a moszkvai vízumshopping működtetésében, annak ellenére, hogy a kockázatok már ismeretek voltak Önök előtt. Sőt, egyértelmű információkkal rendelkeztek, hogy az agrárattasé vízumokkal kapcsolatos működésével komoly problémák vannak csakúgy, mint a Kiss Szilárdhoz kötődő Monte Tokaj Klubbal, tömegesen állították ki a nemzetgazdasági érdekre hivatkozó leveleket, továbbá, hogy az agrárattasé és a cég vízumokkal kapcsolatos működésének a büntetőjogi relevanciája sem zárható ki.

A kiobbant botrány után kénytelenek voltak hazahívni Kiss Szilárdot, de nem engedték el a kezét, hiszen az FVM miniszteri megbízottja lett a magyar-orosz agrár-együttműködés területén. Véglegesen csak akkor bocsátották el az állami szolgálatból, amikor más – jelenleg bírósági szakaszban lévő – ügye miatt tarthatatlanná vált a helyzete.

Csak azért idézem fel ezeket a jól ismert eseményeket, mert Ön minden kérdés és kérés ellenére sem volt hajlandó sem arról beszámolni, hogyan kerülhetett sor a vízumkiadás területén ilyen súlyos visszaélésekre, sem arról, milyen intézkedéseket hozott a botrány kezelésére és a hasonló helyzetek elkerülésére.

Úgy tűnik, hogy valamelyes hatása mégis volt Kiss Szilárd ügye feltárásának és napirenden tartásának. Ugyan nem nagyon beszéltek róla a nyilvánosság előtt, de a Kormány 1239/2017. (IV. 28.) Korm. határozatával elfogadta a Nemzeti Korrupcióellenes Programmal összefüggő intézkedések 2017–2018. évre vonatkozó tervét, és ennek részeként a külgazdasági és külügyminisztert felhívta, hogy alakítsa ki a külképviseleti hálózatra és a tartós külszolgálatot teljesítő közzolgálati tisztviselőkre vonatkozó speciális integritásirányítási és integrált kockázatkezelési, valamint megelőzési rendszert, továbbá ennek és a korrupciómegelőzés erősítésének érdekében dolgozzon ki a közzolgálati továbbképzési rendszerbe illesztett belső képzést a Magyarország külképviseletein tartós külszolgálatot teljesítő kormánytisztviselők számára.

Miután a kormányhatározatban előírt feladat határideje 2017. december 31. volt, elegendő idő telt el azóta az intézkedések értékeléséhez, ezért a következőket kérdezem Miniszter Úrtól:

1. Az Ön 2014-es hivatalba lépésétől miért kellett 2017-ig várni arra, hogy kialakításra kerüljön a külképviseleti hálózatra és a tartós külszolgálatot teljesítő közzolgálati tisztviselőkre vonatkozó speciális integritásirányítási és integrált kockázatkezelési, valamint megelőzési rendszer?
2. Milyen dátummal került alkalmazásra a kormányhatározatban előírt integritásirányítási és integrált kockázatkezelési, valamint megelőzési rendszer?
3. Hol ismerhető még a kormányhatározatban előírt integritásirányítási és integrált kockázatkezelési, valamint megelőzési rendszer? Vagy ezt is olvassam majd el a Népszavában, ahol a belső feljegyzéseiket szemléztetik?
4. Hány fő képzésére került sor az új rendszer keretében, ennek milyen költségei vannak?
5. Az új rendszer bevezetése óta hány korrupciógyanús ügyet sikerült megelőzni vagy leleplezni? Ezek száma a rendszer bevezetése előtti időszakhoz képest nőtt vagy csökkent?

Budapest, 2018. október „ 1 „

Demeter Márta
(LMP)